

Divadlo BURANTEATR, sezona 2010-2011

M i s a n t r o p

Komedie ze současnosti o pěti jednáních
na motivy Molièra

Zvukový scénář

2010

Osoby:

ALCEST, známý umělecký fotograf

FILINT, administrativní zástupce ředitele agentury, Alcestův přítel

ORONT, šéf agentury

CELIMENA, Alcestova přítelkyně, šéfka PR kampaní

ELIANTA, pracovnice PR oddělení, zamilovaná do Alcesta

ARSINOE, ekonomická vedoucí agentury, zamilovaná do Alcesta

AKAST, IT expert

KLITANDR, grafik

PRVNÍ DĚJSTVÍ

CD 1, na konci prolne do MD 2, to stáhnout po Alcestově příchodu na scénu

VÝSTUP 1

Alcest, Filint

(Alcest přichází příšerně našťvaný ze sálu, Filint jde za ním)

- FILINT: *(mluví do sálu)* Hned se vrátím, okamžik. *(Alcestovi)* Co se ti stalo?
- ALCEST: Co se stalo mně? Co se stalo s tebou?!
- FILINT: Co blázníš, co by se mělo stát se mnou?
- ALCEST: Podívej se na sebe!
- FILINT: *(podívá se)* Dobrý, ne?
- ALCEST: Jak se tam k nim chováš?
- FILINT: Normálně.
- ALCEST: Tohle ti přijde normální? Celou cestu sem jsi mi vykládal, jací to jsou idioti, jak nesnášíš ty dva kretény, co dělají trapné fóry a když přijdeš sem, tak první, co uděláš: „Ahoj Akaste, ahoj Klitandře, rád vás vidím!“ Tohle ti přijde normální?
- FILINT: Ano, to je přece úplně normální. V práci se k nim takhle chovat musím.
- ALCEST: Ale prosím tě, nemusíš. Nemusíš!
- FILINT: To tam mám jít a všechny urazit a říct jim, co si myslím? *(Jarda aktuální fór)*
- ALCEST: Ano.
- FILINT: A proč?
- ALCEST: Protože si to myslíš a je to pravda.
- FILINT: Mě jsou ti lidé ale naprosto ukradení. V práci se chovám takhle, ale pak za nimi zavřu dveře a už mě nezajímají. To je snad normální, ne?
- ALCEST: Ne. Není. K lidem by ses měl chovat pořád stejně, podle toho, co si o nich myslíš. když si myslíš, že to jsou kreténi, tak se k nim tak chovej.

FILINT: S takovým přístupem daleko nedojdeš.

ALCEST: No, tak nedoжду.

FILINT: Není to škoda?

ALCEST: Ostatně, samozřejmě, takhle dnes funguje svět, že? S poctivostí to nikam nedotáhneš a čím větší gauner a trohl, tím je lepší ho znát a dát mu znát svou přízeň.

FILINT: Tak to chodí.

ALCEST: Hm, ano...

FILINT: Já беру lidi tak, jak jsou, a nakonec i jak se chovají, je jenom jejich věc. Než bych se vztekal, беру to s klidem a nenutím své představy jiným lidem.

ALCEST: Hm... hm... dobře. (*Opanuje se*) Takže, když já se zachovám podle téhle tvé mantry, tak bych měl ještě teď zavolat do redakce týdeníku, a vydat veřejné prohlášení, ve kterém si nasypu popel na hlavu, že ta fotografie toho pána a toho druhého pána je fotomontáž, že se nikdy nepotkali, žádný kuffík si nepředali, říct, že to byla recese, novoroční vtípek...

FILINT: Nemusíš ze sebe nutně dělat vola, stačí, když se s nimi normálně domluvíš. **MD 3, nechat do konce** Jsme přece lidi.

ALCEST: Jsme přece lidi. Můžeme dělat svinstva jaké chceme, máme na to právo, jsme přece lidi. Tak já těm pánům zavolám, sejdeme se na benzinové pumpě jako obvykle, omluvím se, fotografie stáhnou, aféra vyšumí, oni řeknou: „To jste hodný“, stáhnou žalobu a možná dostanu i nějaký ten kuffík.

FILINT: Žaloba?

ALCEST: Ano, ten pán a ten druhý pán mě zažalovali pro pomluvu. Kdo o jiném sdělí nepravdivý údaj, který je způsobitý značnou měrou ohrozit jeho vážnost u spoluobčanů, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, spáchá-li uvedený čin tiskem, filmem, televizí nebo jiným obdobně účinným způsobem.

FILINT: To ale není žádná legrace.

ALCEST: Není, to je trestní zákoník A já se taky nesměju upřímně.

FILINT: S tím by se dalo ještě něco dělat. Známe lidi, co znají lidi, a právě s těmi lidmi se můžeme domluvit. Zorganizujeme petici, články na tvoji podporu, kampaň... S těmi pány totiž není žádná legrace..

ALCEST: Ne, nic takového.

FILINT: Vždyť můžeš jít sedět!

ALCEST: Tak půjdu sedět!

FILINT: Ty nejsi normální!

ALCEST: Já nejsem normální? A svět, ve kterém musíme lobbovat za skutečnou pravdu a spravedlnost, je normální? Žijeme v právním státě a já jsem neporušil žádný zákon, takže pokud existuje spravedlnost, ti pánové se mi ještě omluví. Pokud ne, zaplatím za to. Taky dobře. Ať všichni vidí. A víš, proč tenhle problém musím řešit, příteli? Kvůli lidem jako jsi ty. Kvůli tomu, že přetvářku a lež považujete za normu obecně platnou.

FILINT: Víš co? Když takhle žiješ ve světě absolutních mravních hodnot, tak mi vysvětli, jak ty, pan Pravda, můžeš žít se Celimenou? Mně tedy nevadí, já s ní nemám žádný problém, ale ty bys s ní problém mít mohl.

ALCEST: Co to sem pleteš, prosím tě?

FILINT: Přejde do práce, tady usměv, tady pohlazení, tady udělá blbou blondýnu, tady se zaculí, někde ukáže výstřih, pochválí botičky, někde trošku vyplísnit: ty ty ty! a pak sedí ve své kanceláři a všichni tančí, jak ona hvízdá. Ale když jsi s ní o samotě: „to je naprostý idiot, to je namyšlený kretén, to je neschopná tlustá kráva“. Tak se mi zdá, že se k sobě moc nehodíte. Ale kdybys uvažoval o změně, máme tady holky, co by se k tobě hodily. Naše účetní Arsinoe, ta je pěkně nepříjemná a zbytečně upřímná a nikdo se s ní taky nebaví. Myslím, že byste se k sobě hodili.

Nebo Elianta. Není moc chytrá, ale je zato tvárná. Kdyby byla správně vedená, myslím, že byste spolu byli šťastni. A ona by s tebou byla hodně ráda šťastná, to vím. A mimochodem, kolem Celimeny se teď dost točí náš pan ředitel a nemám pocit, že by jí to dvakrát vadilo.

ALCEST: Ředitel? Oront Orontsön? Ten Viking? Ten obří idiot bez vkusu?

FILINT: Ano, Oront Orontsön, ten Viking, ten obří idiot bez vkusu, se točí kolem tvé Celimeny... *(Přichází Oront)*
Ahoj!

VÝSTUP 2

Alcest, Filint, Oront

(Oront se pozdraví s Filintem)

- FILINT: To je dobře, že jsi tady. Všichni tu na tebe čekají a moc se těší. Z lyžování nic nebude, předpověď hovoří jasně. Déšť, obleva, inverze. Moc jsi nám chyběl.
- ORONT: Jsem tady, tak je všechno v pořádku.
- ALCEST: Dobrý den.
- ORONT: *(Filintovi)* Á, tak se ti to přece povedlo. Hodnej.
- FILINT: *(představuje Oronta Alcestovi)* Oront Orontsön.
- ORONT: *(podává Alcestovi ruku)* Pro přátele Oront.
- ALCEST: *(také mu podá ruku)* Alcest.
- ORONT: A pro přátele?
- ALCEST: Nevím.
- ORONT: *(nechápe se podívá na Filinta)* Jak nevím?
- FILINT: Alcest.
- ORONT: *(zasměje se)* Vy... poslyšte, vy jste dobrý... moc dobrý, to se mi líbí. Toto jsem si pro vás připravil: „Opravdu jste můj vzor a bezmezně vás ctím, velice byste mě potěšil přátelstvím.“ Ani nevím, kdo to napsal, nějaký klasik.
- FILINT: Asi Ibsen.
- ORONT: Jak jinak. Örekleste kidkar shampo klödrövö... höp.
- FILINT: *(překládá)* Mé dveře jsou otevřeny i pro vašeho soba.
- ALCEST: Aha.
- ORONT: Víte, nesmírně se mi líbí vaše fotografie. Jsem vaším nadšeným obdivovatelem, viděl jsem dvě vaše výstavy, v Oslo a v Haagu. Především vaše reportážní snímky z Čečensko-ruského konfliktu, to je opravdové umění dokumentu.
- ALCEST: Děkuji.

ORONT: Když jsem to viděl, zanechalo to ve mně stopu. Okamžitě jsem vyšel ven a postavil dětem iglů.

ALCEST: Děkuji.

ORONT: Mám nápad, když už jsme se takhle sblížili, co kdybychom si tykali?

ALCEST: Pardon? Vlastně ne... Víte, koneckonců, jste ředitel, šéf mé přítelkyně... Já se necítím dostatečně... abych si s vámi mohl tykat...

ORONT: Vy... vy... máte velký dar příteli, jste dobrý, hned jsem věděl, že tu něco nehraje. Vy jste moc dobrý, a proto jste tím, kým jste. To se mi líbí! (*Filint mu něco chce, ale Oront se nenechá přerušit*) Protože soby jsme spolu nepásli. Já bych si taky hned s každým netykal.

FILINT: Oronte, budeme muset jít, myslím, že na školení s námi Alcest být nemusí.

ORONT: Jistě. Ale když už vás tady mám, složil jsem píseň, chtěl bych ji večer všem zahrát na společném večírku, ale moc by mě zajímal váš názor. Počkejte, skočím si pro kytaru. (*Odejde*)

FILINT: Hlavně se mírni.

ALCEST: Ať se neptá...

ORONT: (*vrací se; záměrně to natahuje, než začne hrát*) Tak jsem tady. Samozřejmě, je to jen soukromá tvorba, pro radost, žádné ambice, ostatně, posuďte sami.
(*začne hrát, zarazí se*)
Možná vám to přijde i trošku nepůvodní, nevím, nesnažil jsem se o dokonalost, je to prostě takový pocit...
(*začne hrát, opět se zarazí*)
Všechno je to o atmosféře. Musíte se do toho vcítit, jinak vám to asi přijde hloupé...
(*začne hrát, zarazí se*)
Nejsem žádný extra kytarista ani zpěvák, musíte si domyslet, jak by to asi podal profesionál...
(*Hraje a zpívá píseň*)
Každý rok, láska má, spolu v září
hledíváme na polární záři.
Jak sob se zimou vrací se vždy k sobě,
tak i já se, láska má, vracím k tobě.

Ref.: Skröl, skröl, fenderstrün
wir geherden kosken.
Kürvä hjön!

Sob je také milujícím tvorem,
sob je stejně jako my dva Norem.
Ať potěší tedy toho soba
láska, kterou pocítíme oba.

(Refrén v norštině)

- FILINT: Nádhera! A pak že Skandinávci nejsou citliví. Nádhera. Fakt ti moc děkuju.
- ORONT: A co vy? Opravdu mě to zajímá.
- ALCEST: Víte, já hudbě nerozumím, proto si myslím, že bych neměl vynášet nějaké soudy.
- ORONT: Vážím si vás a chtěl bych slyšet váš názor.
- ALCEST: Ale já se pohybuji v jiném oboru....
- ORONT: Vždyť je to také umění, kultura...
- ALCEST: Možná, ale tohle není ani můj šálek čaj. Já spíš Joe Cockera nebo Burkeho... Já ani neumím noty. Možná, že ta norská pasáž je v něčem zajímavá... Ale já bych nerad celek...
- ORONT: Jen to řekněte. Chci slyšet pravdu. Buďte přísný, umím přijmout kritiku.
- ALCEST: No, když jinak nedáte, pak je to tuctová romantická sračka. Je to kýč.
- ORONT: Cože?
- ALCEST: Myslím si, že je to tuctová romantická sračka. Je to kýč jak bič.
- ORONT: *(po pauze)* Tak to jste mě malinko překvapil. *(Filintovi)* Ty jsi mi říkal... oni mi říkali, všichni jste říkali, že... že vy umění rozumíte...
- ALCEST: Nerozumím hudbě.
- ORONT: Zajímalo by mě, co byste složil vy?
- ALCEST: Právě že nic, protože to neumím. Celý život se snažím dělat jen věci, kterým rozumím.
- ORONT: Pokud takově věci jsou. Ostatně, bez vaší pochvaly se obejdu. Popojedem?

ALCEST: Ono vám taky nic jiného nezbyde... Kdybych řekl, že se mi ta písnička líbí, tak byste mě považoval za génia, ale když vám řeknu svůj názor, jsem pro vás hlupák.

ORONT: Poslouchejte, vy fotografe...

FILINT: Oronte, myslím, že bychom měli jít

ORONT: Hezký víkend. (*Odejde*)

ALCEST: I vám.

VÝSTUP 3

Alcest, Filint

FILINT: Wunderbar.

ALCEST: Neměl se ptát... Promiň... Víš co? Myslím, že bude lepší, když odjedu. Měj se.

FILINT: Počkej, neblázni, léta jsme se pořádně neviděli, nemáme na sebe čas, zůstaň, já to uklidním, já mu to vysvětlím, večer si dáme drink, popovídáme si...

ORONT: (*zezadu*) Filinte, kolečko důvěry...

FILINT: Ano. Musím jít, uvidíme se večer.

ALCEST: Pošli mi sem Celimenu, prosím.

Na Filintův odchod MD 4

DRUHÉ DĚJSTVÍ

VÝSTUP 1

Alcest, Celimena

- CELIMENA: *(rychle vejde)* Už...
- ALCEST: *(dívá se na hodinky)* V půl jedné honit dvanáctou už je asi zbytečné. Už na mě máš minutku? *(Celimena přikývne)* Už toho mám dost!
- CELIMENA: Čeho?
- ALCEST: Tady toho všeho. Téhle budovy, těch lidí, všeho, co se tady děje.
- CELIMENA: Proč?
- ALCEST: Proč se s nimi bavíš?
- CELIMENA: Protože jsou to moji kolegové.
- ALCEST: Tak proč se s nimi nebavíš v práci?
- CELIMENA: Já se s nimi bavím v práci.
- ALCEST: Tohle je přece náš víkend.
- CELIMENA: Tohle je spíš takový polopracovní víkend.
- ALCEST: A proč jsem tady já?
- CELIMENA: Protože je to zároveň i takový polonáš víkend.
- ALCEST: Tak proč aspoň zpola nejsme spolu?
- CELIMENA: A nešlo by to spojit?
- ALCEST: *(zařve)* Neříkala jsi, že všichni v téhle firmě jsou idioti?!
- CELIMENA: *(přijde k němu a hladí ho)* Ano, to jsem říkala, stojím si za tím, ale nemusím to tady vykřikovat, že?
- ALCEST: Proč ne? *(Celimena od něho odejde)* Odcházíš za nimi? Jen běž! Však jsi na mě měla jenom pět minut, ne? Jdi si za svými kolegy. Všichni se tu na mě dívají jako na exota, protože říkám, co si myslím. Víš, co jste? Jste parta pokrytců. Všichni do jednoho. A ty jsi ten největší pokrytec. Když jsme spolu, všechny pomlouváš a tady se k nim chováš jak k nejlepším přátelům. A co je horší, chováš se k nim stejně jako ke mně. Když jsi s nimi, pomlouváš mě?
- CELIMENA: To není pravda.
- ALCEST: Ne? Tak proč se mnou netrávíš čas? Protože víc než mě potřebuješ je, aby tě obdivovali, aby tě dobývali. Berou mě jako jednoho z pelotonu tvých nápadníků, ale

já vyžaduji ve tvém životě výsadní postavení. A víš proč? Protože tě miluji.

CELIMENA: Chovám se k nim tak, jak se chovám, protože se tak chovat musím.

ALCEST: Nemusíš. Když já nemusím, nemusíš ani ty. (*Celimena se urazí*) Jen si běž! Neumíš si ani představit, jak mě ten tvůj víkend vysiluje. Ale tobě je to asi jedno...

CELIMENA: Tak jestli pro tebe láska znamená toto...

VÝSTUP 2

Alcest, Celimena, Filint, Klitandr, Akast, Elianta

(Filint s Klitandrem přivádějí Eliantu a poté se dívají na její zadek)

FILINT: (*všechny obejde obloučkem*) Tak co budeme dělat, přátelé? Venku prší...

ALCEST: Mohli byste nás, prosím, nechat chvíli o samotě? My se hádáme!

CELIMENA: (*rozesměje se*) Vůbec ne, nehádáme se. Pojdte se na něčem domluvit.

(Filint s Klitandrem se jdou zase dívat na zadek Celimeny)

ALCEST: Tak u toho já být nemusím.

CELIMENA: Fajn, uvidíme se později, užij si odpoledne.

ALCEST: (*všimne si, jak Celimenu všichni chlapi sledují*) Ne, v pořádku, když už jsme tady, rád zůstanu! (*Přejde k Eliantě*) Pardon, dobrý den.

ELIANTA: Dobrý den.

CELIMENA: Tak co tedy podnikneme?

AKAST: Sauna!

(Klitandr gestem naznačí, že by mohli dát sprchu)

FILINT: A co si takhle pustit nějaký film? Nahoře je promítačka.

ALCEST: Můžem si s Orontem zazpívat v dešti.

ELIANTA: Sauna nefunguje...

CELIMENA: Hm... Nebo?

AKAST: Flaška!
(Klitandr gestem naznačí, že by mohli dát sprchu)

FILINT: Přátelé, co si zahrát videostop?

ALCEST: A nebo „Pokrytče, nezlob se“?
(Elianta se tomu zasměje)

CELIMENA: Já vím! Já vím! Co byste řekli na dvě bedny šampusu a ruletku?
(Akast, Klitandr a Filint mají radost)

ELIANTA: Ruletku?

CELIMENA: Casino.

AKAST: Ale musíme to stihnout dřív, než přijde Arsinoe. po uzávěrce už si nevsadíme.

CELIMENA: Myslíš paní „Nikdy jsem neměla chlapa a jsem moc zásadová na to, abych někdy měla“?

KLITANDR: Přesný!

FILINT: Já ji s nějakým chlapem viděl.

CELIMENA: Tak to musel být teplouš, protože ona je bez diskuse chlap.

AKAST: Možná to byl náš vrátný, nikdo jiný nepracuje přece tolik jako ona.

CELIMENA: Celá Národní banka dohromady nemaká tolik jako Paní „Nedělám nic jiného, než opravuju vaše chyby.“

KLITANDR: Nebo ten debílek s personálního?

FILINT: Nebo Oront, tomu by možná nevadilo jak vypadá, protože si prohlíží jenom sebe.

CELIMENA: Oront! Svaly jako cesta k vedení poboček ve východní Evropě. Už se nemůžu dočkat, až zase zatroubí na Odinův roh.

FILINT: Víte, že sob se řekne česky vůl? No fakt, koukal jsem se do slovníku...

CELIMENA: Škoda, že nejezdil do Čech dřív, Honza a Franta Nedvědi by měli velkou konkurenci...

ALCEST: A co takhle pan Filint? Pán „Na škole jsem se umisťoval v soutěži Czech Press Foto a teď fotím pro bulvár, v lepším případě organizuji focení kalendáře pro ČEZ.

FILINT: Interní vtípek... Je tohle nutný?

- ALCEST: Uvědomte si všichni, že vaše chování je naprosto nesnesitelné.
- CELIMENA: Nechceš se uklidnit?
- ALCEST: Pardon? Ale proč? Já přece jenom vstupuju do vaší konverzace. Akorát, bohužel, mluvím o někom, kdo je tady, což se vám stát nemůže. *(Filintovi, který chce odejít)* Nechod' nikam! Uvědom si, že kdybys tady nestál, tak se všichni baví o tobě.
- FILINT: Tak to chodí.
- CELIMENA: Samozřejmě, „pan Pravda“. Pojdme si všichni poslechnout, co si o nás myslí.
- ALCEST: U mě aspoň každý ví, na čem je! Což u tebe pravděpodobně ne! *(Filint chce odejít)* Nene, nechod' nikam, nechceš slyšet pravdu? Já jsem asi udělal v životě velký omyl, já jsem si myslel, že my dva se milujeme.
- CELIMENA: To jsem si myslela taky. Ale jak vidím, a nejen já, tak milovat pro tebe znamená toho druhého kritizovat, ubližovat ho, ztrapňovat ho přede všemi...
- ALCEST: Ne, milovat znamená být na druhé stejně přísný jako na sebe.
- ELIANTA: *(vstoupí mezi Alcesta a Celimenu)* Já si ale myslím, že když se mají dva lidi rádi, tak k sobě můžou být upřímní. A váží si druhého za to, že jim nelže. Oba přece ví, že si to říkají z lásky, takže si nemůžou ublížit, protože je pro ně ten druhý stejně ten nejkrásnější člověk na světě.
- (Akast s Klitandrem se Eliantě smějí)*
- ALCEST: *(Celimeně)* Vidíš? Aspoň jeden člověk tady vidí lásku jako já. Vyjádřila jste to poněkud neobratně, ale v zásadě s vámi souhlasím.
- CELIMENA: Tak to pardon! Já jsem se asi zmýlila a jsem z úplně jiné planety! Na shledanou! *(Chce odejít)*

VÝSTUP 3

Alcest, Celimena, Filint, Klitandr, Akast, Elianta, Oront

- ORONT: *(energicky vchází vojenským pochodem; pozdraví se s Filintem; k zaměstnancům)* Jak se máte? Dvouřad! *(Zaměstnanci se pokoušejí o dvouřad, Oront vyřizuje)*

telefon z Norska. Všimne si, že dvouřad stále není)
Řekl jsem dvouřad, to už si to nepamatujete? No, to je jedno. Tak co jste vymysleli na večer?

CELIMENA: Šampaňské a casino.

ORONT: *(zasměje se)* Nebude. *(Ostatní se taky smějí)* Ale bude becherovka. Mám nápad! Utvořte oblouk, prosím. Maškarní ples! Každý si vyrobí krásný kostýmek a složí písničku, kterou přede všemi zazpívá. Kdo nic nevymyslí, může přinejhorším karaoke. Platí?

VŠICHNI: Platí!

ORONT: *(se všemi si plácne, kromě Alcesta)* Skröl, skröl, skröl!
(Alcestovi, ukáže na svetr, který mu dal) Hezký svetr.
(Plácne si s Filintem) Co kdybychom do naší pěvecké soutěže přizvali i pana Alcesta?

ALCEST: Já se nehodlám vašeho večírku účastnit, vaši písničku jsem slyšel a myslím si, že hovno zůstane hovnem, i když se vykálí víckrát. *(Chce si plácnout s Filintem)*
Skröl!

FILINT: Nech toho...

ORONT: Každopádně budu rád, když se přidáte. Skröl?

VŠICHNI: Skröl!!!

MD 5

TŘETÍ DĚJSTVÍ

VÝSTUP 1

Klitandr, Akast

(Akast s Klitandrem pomalu přicházejí každý z jedné strany, postaví se proti sobě, podívají se na sebe, vytáhnou telefony a začnou soutěžit, kdo koho dřív vyfotí)

AKAST: Mám, mám, mám!

(Klitandr ukáže Akastovi fotku na telefonu, že byl rychlejší, Akast se podívá a jen zakroučí hlavou)

KLITANDR: Za co jdeš?

AKAST: Mumie.

KLITANDR: Toalet'ák?

AKAST: No!

KLITANDR: Ne.

(Akast beze slov souhlasí, že je to blbost)

AKAST: Duch.

KLITANDR: Prostěradlo?

AKAST: No!

KLITANDR: Ne.

(Akast opět beze slov uzná, že je to blbost)

AKAST: Za sních.

KLITANDR: Sních?

AKAST: No!

KLITANDR: Ne!

AKAST: *(opět souhlasí, že je to blbost)* Jasně... Za co ty?

KLITANDR: Za něco šíleného, překvapivého a něco naprosto, ale naprosto nečekaného. Za tebe!

AKAST: *(zatleská mu)* Tak v tom případě já jdu za tebe.

KLITANDR: Dobře ty!

AKAST: Tak já si vezmu tvoje brýle a ty si musíš oholit hlavu.

KLITANDR: Já si nechci oholit hlavu! *(Akast jen pokrčí rameny, Klitandr má nápad)* Převtělíme se! *(Akast nechápe)* Já budu tam a ty budeš tady. *(Vyfotí se nazvájem)*

AKAST: Ale ty teda potom nosíš můj svetr.

KLITANDR: To je pravda. *(Vymění si svetry)*

AKAST: *(ukáže na Klitandra)* Akast!

KLITANDR: *(ukáže na Akasta)* Klitandr!

AKAST: *(někoho napodobuje)* „Potřebuju spravit počítač.“
(Ukáže na Klitandra) Tak to řekni Akastovi.

KLITANDR: Celimena. *(Napodobí Celimenu)* „Potřebovala bych nové vizitky.“ *(Ukáže na Akasta)* Tak to řekni Klitandrovi.

AKAST: To bysme si mohli vyměnit baby!

KLITANDR: Jako že já budu dělat, že jsem ty a budu mít svoje baby?

AKAST: Ano!

KLITANDR: A v čem ti to pomůže?

AKAST: *(dojde mu, že je to blbost)* Vždyť je to jedno... Už ani nevím, jak se jmenovala ta poslední. Minulý týden... čtyři...?

KLITANDR: Jasně... Ale tady, kamaráde, tady se stane něco extra.

AKAST: Ano?

KLITANDR: Do čtvrtka jí povalím.

AKAST: Koho?

KLITANDR: Madam číslo jedna. Ta má takový hardware!

AKAST: To je moje hláška!

KLITANDR: Však jo... *(Ukáže, že se převtělili)*

AKAST: V tom případě: Dobře ty!

KLITANDR: V tom případě... *(Zatleská)*

AKAST: *(vyfotí Klitandra)* Toto je foto lháře. Protože madam číslo jedna do čtvrtka opeleším já.

KLITANDR: Sázka?

AKAST: O co?

KLITANDR: O modré diody na golfa. *(Předají si navzájem telefony a oba najednou se vyfotí)*

AKAST: A co „pan Pravda“ ... *(Myslí tím Akasta)*

KLITANDR: Ještě jedna dvě hádky s Orontem a pojede.

AKAST: Pravidlo?

KLITANDR: Když jeden skóruje...

AKAST: ... druhý jde na střídačku.

KLITANDR: Dobře. Operace Celimena!
AKAST: *(dopředu se raduje)* Mám modrého golfa, mám modrého golfa...
KLITANDR: Ta bude prosit, abych s ní skončil!

VÝSTUP 2

Akast, Klitandr, Celimena

CELIMENA: *(vejde)* Ahoj.
KLITANDR i
AKAST: *(nesměle)* Ahoj....
CELIMENA: Blbá, blbá, blbá. Prostě bloncka. Já vím, žes mi to vysvětloval stokrát, ale mě ta tiskárna zase nefunguje. Zkusila jsem zapnout i vypnout, i vyndat ze zásuvky, ale pořád nic. Nemohl by ses na to mrknout? Prosím, prosím, smutně koukám...
AKAST: No...ale s tím já ti neporadím... To musíš za Akastem.
KLITANDR: Copak potřebuješ?
AKAST: Já ti můžu maximálně udělat nový design vizitek.
CELIMENA: Kluci...
AKAST: Krapet jsme se převtělili...
CELIMENA: Já věděla, že vy zase něco vymyslíte... Takže Aki, mrkl by ses na tu tiskárnu?
KLITANDR: Není problém.
AKAST: Dobře ty!
CELIMENA: Že vy se chystáte na maškarní.
AKAST: Jednoznačně. Já půjdu za Akasta.
KLITANDR: Já to vidím na Klitandra.
AKAST: A za koho ty?
KLITANDR: Nechceš zkusit Arsinoe?
CELIMENA: Do večera chlupy na nohou? To nestihnu nalepit! Ale možná bude stačit tričko Nesnáším chlapy a miluju podvojný účetnictví. Nebo se převleču za velký razítko.
KLITANDR: Nebo obšlehni originál, před chvílí jsme ji viděli na recepci. bude tu coby dup.

CELIMENA: Pánové, tak to mám malý návrh. Pojdme ji přivítat jako naši milou účetní kolegyni.
AKAST: A jak?
CELIMENA: Jak asi? Klasicky americky!

VÝSTUP 3

Celimena, Arsinoe

CELIMENA: Ahoj!... Ahoj!
ARSINOE: Ahoj!
CELIMENA: Kde jsi, prosím tě?
ARSINOE: Kde myslíš?
CELIMENA: Ty jsi byla ještě v práci?
ARSINOE: Představ si, že ano. **MD 6**
CELIMENA: Á, ty máš tu uzávěrku, vid'?
ARSINOE: Já! Mám, ano, mám uzávěrku.
CELIMENA: A všechno v pořádku?
ARSINOE: Byly tam nějaké chyby.
CELIMENA: Chyby?
ARSINOE: Tvoje chyby.
CELIMENA: Moje chyby?
ARSINOE: Hm. *(Celimena se nadechne)* Ale už je vše vyřízeno! **stáhnout**
CELIMENA: Děkuju. Ty jsi skvělá, úžasná, vážně! Můžeš na chvílku? Víš, já vůbec nechápu, proč tě lidi ve firmě nemají rádi.
ARSINOE: Nemají rádi?
CELIMENA: Víš, říkají, že jsi nepříjemná, nepřátelská, arogantní a zlá. A přitom já vím, kolikrát jsi nám všem zachránila krk.
ARSINOE: To je zvláštní, já jsem slyšela, že to říkáš ty. Já tomu nerozumím.
CELIMENA: Je pravda, že když se rozčílím, občas mi něco uklouzne – a ty víš, že jsme rozdílných povah, ale já jsem také ta, co vždycky dodá, že bez TEBE by šla firma ke dnu. Jestli ti ale můžu poradit, kdybys občas

přidala úsměv, pochvalu, kdybys s námi zašla na oběd nebo aspoň na kávu! Měla bys to snažší, věř mi. Škodíš si.

- ARSINOE: Díky... Ale řekni mi, jak ty to máš s tím Orontem?
- CELIMENA: Csc??
- ARSINOE: Já jenom, že se tady říká, že... a ne jen s ním! Promiň, ale aby se o tobě říkalo, že jsi ve firmě přes postel, to ty nemáš zapotřebí.
- CELIMENA: (*smích*) Chápu, že Miss Frigidity se může zdát mé chování poněkud frivolní!
- ARSINOE: A co na to Alcest?
- CELIMENA: Alcest?
- ARSINOE: Tvůj muž?!
- CELIMENA: Myslím, že je docela spokojený.
- ARSINOE: S tebou?
- CELIMENA: No.
- ARSINOE: Tomu právě nerozumím.
- CELIMENA: Zajímá tě?

VÝSTUP 4

Alcest, Arsinoe, Celimena

(Alcest vchází a něco hledá, chce jen projít přes scénu, podívá se na Celimenu a zdraví Arsinoe)

- ALCEST: Dobrý den.
- CELIMENA: (*Alcestovi*) Fotáčku, postarej se, prosím, o Arsinoe. Právě přijela a já musím pomoci klukům s výzdobou. Děkuju.
- ALCEST: (*otočí se*) Pardon?
- CELIMENA: Ahoj! (*Odejde*)
- ALCEST: (*znovu zdraví Arsinoe*) Dobrý den. (*Chce odejít*)
- ARSINOE: Dobrý den.
- ALCEST: Podívejte se, mladá paní...
- ARSINOE: Horký brambor, že?
- ALCEST: Pardon?

ARSINOE: Nechcete se mnou mluvit a to je absolutně v pořádku, není to vaše povinnost. Horký brambor...

ALCEST: Ale to není...

ARSINOE: ...moje vina.

ALCEST: Ale ani...

ARSINOE: ...vaše vina.

ALCEST: To je spíš...

ARSINOE: ...chápu.

ALCEST: Ano. Pardon. Hezký večer.

ARSINOE: Povídat si ale můžeme.

ALCEST: Pardon?

ARSINOE: Nemusíme, ale můžeme.

ALCEST: *(představí se)* Alcest.

ARSINOE: *(podá mu ruku)* Arsinoe.

ALCEST: Promiňte, já se vám omlouvám, necítím se tu moc dobře.

ARSINOE: Chápu.

ALCEST: Ale ne kvůli... spíš kvůli lidem.

ARSINOE: Samozřejmě.

ALCEST: Za ty dva dny jsem se už stihl pohádat s Filintem, Orontem a...

ARSINOE: ... Celimenou...

ALCEST: No...

ARSINOE: Klitandr, Akast?

ALCEST: Ještě ne. Protože chování těch lidí je naprosto nepřijatelné! Jako tahle budova. Dřevotříška...

ARSINOE: Zrcadla...

ALCEST: Mramor...

ARSINOE: Rustikální nábytek...

ALCEST: Linoleum...

ARSINOE: Ratan...

ALCEST: Bazén...

ARSINOE: Savo.

ALCEST: A dnes se...

ARSINOE: ... tomu říká wellness.

ALCEST: Společenské hry...

ARSINOE: Přetvářka...

ALCEST: Přednášky...

ARSINOE: Důvěra...

ALCEST: Psychologické hry... (*Arsinoe ukáže na svestr s jelenem*) Lyžování...

ARSINOE: Povinný úsměv... A tomu se dnes říká...

OBA: ...teambuilding.

ARSINOE: Reklamní agentura.

ALCEST: To není jen váš problém, problém reklamní agentury, já mám pocit, že se to dnes děje s celým...

ARSINOE: ...světem.

ALCEST: Přesně. A je pořád těžší se s tím vyrovnávat. Pořád se to horšuje...

ARSINOE: S věkem.

ALCEST: Ano.

ARSINOE: Jdete dnes na večírek?

ALCEST: Ne, nehodlám to poslouchat znova.

ARSINOE: Pardon?

ALCEST: Oront...

ARSINOE: Ne.

ALCEST: Ale ano. Celá ta vaše firma, to je předsunutá hlídka imperialismu přetvářky a nanicovatosti.

ARSINOE: Když už jsme tak upřímní...

ALCEST: Prosím? **CD 7**

ARSINOE: Nedokážu pochopit, jak může člověk vašich kvalit spojit život s někým jako je Celimena.

ALCEST: Je to poněkud bolestivé, ale patrně máte pravdu. Víte, že už jste v pořadí...

ARSINOE: Třetí?

ALCEST: Čtvrtá... Ale já přece nemohu propadnout nějakým pomlouvám a manipulacím. Potřebuji nějaké důkazy.

ARSINOE: Důkazy? To přece není problém.

ALCEST: Pardon? Nenene, počkejte... Vy mi můžete nabídnout něco konkrétnějšího?

ARSINOE: Ano.

ALCEST: Tady?

ARSINOE: V pokoji.

ALCEST: Tak prosím.

ARSINOE: Až po vás.

ALCEST: Pardon.

(Odejdou) **CD 7 zesílit, na tmu prolnout do MD 8, to po konci diskotéky prolnout do CD 9**

ČTVRTÉ DĚJSTVÍ

VÝSTUP 1

Filint, Elianta

(Elianta jde zleva na snídani, Filint ji dobíhá, aby ji zastavil dříve, než dojde na snídani)

- FILINT: Eli! Elianto!
- ELIANTA: Ano?
- FILINT: Hezké dobré ráno!
- ELIANTA: Dobré ráno!
- FILINT: Kam jste se večer vypařila?
- ELIANTA: Dala jsem si skleničku a šla jsem si lehnout
- FILINT: Velká chyba!
- ELIANTA: Něco se dělo?
- FILINT: Já mám tedy hudbu velmi rád, ale... píseň pana ředitele jste slyšela, že?
- ELIANTA: Ano.
- FILINT: Já uznávám, že je to jeho věc, ale na veřejnosti by to asi hrát neměl.
- ELIANTA: Asi ne...
- FILINT: Pochopitelně se opět našel nějaký, promiňte mi to, pitomec, který vykřikl: „Opakovat!“.
- ELIANTA: Ach ne!
- FILINT: Čtyřikrát. A potom ti dva ztřeštěnci... ten...
- ELIANTA: Akast a Klitandr!
- FILINT: Ano. Napadlo je, že přitáhnou Alcesta dolů, aby si to poslechl ještě jednou a smířil se s Orontem.
- ELIANTA: Ne!
- FILINT: Ano. Ono se jim to podařilo, přestože Alcest se velmi ostentativně zavřel ve svém pokoji a jak jej znám, sledoval nějaký íránský nezávislý film. Trucoval. A to jsem se těšil, že si po letech konečně promluvíme u skleničky. Každopádně ho přitáhli dolů, Oront zahrál a Alcest na to: „Pane, jste patrně velmi dobrý manažer, snad jste i správný chlap, ale co se týče hudby, jste idiot!“.
- ELIANTA: Idiot?! Až tak?

- FILINT: Trošku se pilo... Pak urazil všechny ostatní včetně mne a nakonec se exkluzivně pohádal se Celimenou. Odešel a uzamkl se ve svém pokoji. Přijde vám toto chování normální? Poněkud dětinské, nemyslíte?
- ELIANTA: Já nevím, mně to spíš imponuje. Málokdo si stojí za tím, co říká a co si zároveň myslí. *(Trapné ticho)* Nepůjdeme se nasnídat?
- FILINT: Ano jistě... *(Za zády Eliantě, gesto, že to prosírá)* Počkejte! Pojdte sem na moment. *(Táhne ji k oknu)* Přijde vám normální, že jsou tihle dva spolu? Já mám tedy oba jistým způsobem rád a nevadí mi, ale jak se navzájem snesou, to netuším. „Pan pravda“ a paní... *(Naznačí. Elianta je trošku mimo, myslí na Alcesta)* Vy tomu přece musíte rozumět. Vy jste úplně jiná než ona. Vy jste čistá, přímá, obětavá a skromná a taky velmi krásná...
- ELIANTA: Jí rozumím. Alcesta by asi chtěla každá žena. *(Rozhodne se)* Tedy já určitě. Kdyby se rozešli. Říkám kdyby, ne aby. Kdyby se rozešli, byla bych s ním ráda. A klidně až druhá. *(Odchází)*
- FILINT: *(ji chytne poněkud zbrkle za paži, pak přehmátne jemně na dlaň)* Kdyby to pak nevyšlo vám, kdyby ne aby, já bych byl s vámi také rád.

VÝSTUP 2

Filint, Elianta, Alcest

- ALCEST: *(vejde)* Dobré ráno.
- ELIANTA: Dobré ráno.
- ALCEST: *(k Filintovi)* Ahoj.
- FILINT: *(naznačí mu, že se drží s Eliantou za ruku)* Ahoj...
(Alcest chce projít okolo, ale pak chytne Filinta a Eliantu kolem ramen, je šílený, zoufalý; k Eliantě)
- FILINT: Něco jsem provedl?
- ALCEST: *(obejme Eliantu)* Pardon. *(Jak jde od ní, narazí do Filinta)* Promiň.
- ELIANTA: Stalo se něco?
(Alcest šíleně vykřikne)
- FILINT: To se stává. *(K Eliantě)* Půjdeme se nasnídat?

ALCEST: Klidně běžte, v pořádku...

FILINT: Panebože, co se stalo?!

ALCEST: Podvádí mě!

ELIANTA: Jééé...

ALCEST: Pardon? Vy jste to věděla? Samozřejmě! Nelžete mi. Všichni to věděli. Proč jste mi to neřekla? Proč byste mi to říkala, neznáte mě. *(Filintovi)* Tys to ale věděl! Taky jsi mi to naznačoval! Já tě ale neposlouchal, omlouvám se. Jsem idiot! Je to má chyba... Ale to nesmí! Morálka je přece morálka a ty si s ní nesmíš pohrávat, jak se ti zlíbí. Jednou má své hranice a ty si je nesmíš posunout, kam se ti zlíbí. Všichni v téhle firmě to ví! I Akast a Klitandr, proto mě včera přitáhli dolů, abych před celou společností zahrál tuhle trapnou roli. Musela přijet Arsinoe, kterou tu všichni nesnášíte, aby mi moje podezření potvrdila!

FILINT: Tak se uklidni a řekni nám o co jde.

ALCEST: Neříkej mi, ať se uklidním! Včera přijela Arsinoe, Celimena mě tu s ní nechala samotného, přestože ví, že tyto situace nesnáším! Povídali jsme si o Celimeně, slovo dalo slovo a došlo na to, že ona mě podvádí. Já jsem jí ale řekl, že potřebuju nějaké důkazy a Arsinoe řekla, že je má. Ukázala mi mail s předmětem „Můj super sobe“, který jí Celimena omylem poslala, ale byl adresován Orontovi. A nezdá se, že by byl úplně pracovní.

FILINT: Tak to je super, tak konečně víš, na čem jsi. To je přece tvoje motto, to je to, co chceš. Tak teď jdi za ní, řekni jí: „Já s tebou žít nebudu, je konec.“

ALCEST: Taky že půjdu!

ELIANTA: Já si myslím, že byste měl mít nějaké konkrétnější důkazy. Je v tom e-mailu přímo psáno, že...

ALCEST: Poslouchej mě... Nevadí vám, že ti tykám? *(Podá jí ruku)* Alcest. To, co je v tom e-mailu je pro mě dostatečně pádný důkaz a ve spojitosti s tím, co tu všichni o ní říkali, bych opravdu nerad slyšel víc.

FILINT: Neber si to tak, v kriminále na to zapomeneš...

ALCEST: Víš co? Běž se najíst! A se svým vztahem k životu bys měl jít s těmahle řečičkama tak akorát do prdele! Kalendářičku! *(Filint odejde, po chvíli se vrátí, dívá se na Alcesta s Eliantou, kteří sedí proti sobě a nic neříkají)*

a odejde definitivně za stěnu, kde poslouchá) Tenhle víkend tady, všechno, co se tu děje, to je typické. Svět je plný lží... Ale já, já jsem schopen lásky. *(Zařve)* Váží si toho někdo? *(K Eliantě)* Ještě pořád mě miluješ? *(Elianta zvedne hlavu)* Filint říkal... *(Elianta hlavu zase sklopí. Alcest jde k ní a políbí ji)* Tak pojď, sbal se a odjedeme.

ELIANTA: Ted' hned?

ALCEST: *(pohládí ji)* Neboj... *(Z jedné strany se vrátí Filint, z druhé strany vejde Celimena. K Eliantě)* Můžeš nás nechat chvíličku? Já tady jenom něco... *(Ukáže na Celimenu)*

VÝSTUP 3

Alcest, Celimena

(Elianta zamává odcházejícímu Filintovi a Eliantě)

ALCEST: Dobré ráno.

CELIMENA: Dobré.

ALCEST: To jsem rád, že jdeš. Chtěl jsem s tebou mluvit. Myslím, že jsme se nějakým způsobem ocitli na konečné našeho vztahu. Ani jeden nejsme ochotni ustoupit ze svých pozic. Kdysi jsme se vášnivě milovali a možná i to byl omyl. Každý jsme si od toho vztahu slibovali něco jiného. Já obrovskou, skutečnou, opravdovou lásku, ale ty zřejmě jen vylepšení své společenské pozice. Ještě včera by mě možná tenhle omyl mrzel, ale dlouho jsem přemýšlel. Lituji, jestli ti to celé nějakým způsobem ublíží, ať už pracovní či citově, ale myslím, že je to tvá chyba, když zradu a přetvářku považuješ za standard. Na to já prostě nemůžu přistoupit.

CELIMENA: Ty si něco zkoušíš?

ALCEST: A to se ani neptám, kde jsi včera spala?!

CELIMENA: Kde jsem asi spala, když mi na cestě k mé vlastní posteli překážely zamčené dveře?

ALCEST: Přestaň to zjednodušovat! Uvědomuješ si, jak všechno komplikuješ tím, že to zjednodušuješ? Od začátku mi všichni říkají, jaká seš a že nejsem jediný muž ve tvém

životě. A já tomu nevěřil, nechtěl, musel jsem přijet sem, abych viděl tvoje skutečné chování - a říkám po několikáté, že je to naprosto nepřijatelné!

- CELIMENA: Řekneš mi, prosím, co se stalo?
- ALCEST: Já mám důkaz!
- CELIMENA: Důkaz čeho?
- ALCEST: Že mě podvádíš.
- CELIMENA: Jaký důkaz?
- ALCEST: „Můj milý super sobe, moc se těším, až probdíme další polární na louce kvetoucí naší vzájemnou inspirací. Tvá Laponečka malá.“
- CELIMENA: Odkud to máš?
- ALCEST: Viselo to na nástěnce.
- CELIMENA: Odkdy mi čteš maily?
- ALCEST: Takže ty to nepopíráš? Paní dokonalá se také někdy uklikne, víš? Příště si zkontroluj adresu, komu ten mail posíláš. Musela jsi být asi hrozně smutná, když nepřišla odpověď, že?
- CELIMENA: Z toho mailu vyvozuješ co?
- ALCEST: Že mě podvádíš! Se zpěvákem Orontem Orontsonem. Přestane v téhle republice někdy pršet?
- CELIMENA: *(nadechne se)* Aha...
- ALCEST: Nenene, žádné omluvy! I kdyby mě teď chtěla na kolenou odprosit, já ti neodpustím.
- CELIMENA: Klekat si nehodlám a omlouvat se ti taky ne. Tohle je můj styl, takhle prostě pracuju a takhle budu pracovat dál. A tobě do toho nic není.
- ALCEST: Já s tebou žiju, mám právo vědět o tobě všechno!
- CELIMENA: Tak víš co? Je to pravda, ano, podvádím tě s ním. Promiň.
- ALCEST: Pardon?
- CELIMENA: Ano, je to pravda, spím s ním. Spím i se spoustou jiných, nebudu ti je ani jmenovat, na někoho bych určitě zapomněla. A je to docela fajn, asi v tom budu pokračovat. Vážně promiň.
- ALCEST: To není pravda.
- CELIMENA: Ano, je to pravda.

ALCEST: Není. Hele, dobrý, zasmáli jsme se, v pohodě. Tak mi to aspoň vysvětlí, prosím, řekni, že ten mail je jen nějaká firemní legrace, nějaká společenská hra a já ti odpustím.

CELIMENA: Ne, není legrace, není to hra, je to pravda.

ALCEST: Není. Ty mě nepodvádíš.

CELIMENA: Podvádím.

ALCEST: Nepodvádíš!

CELIMENA: Tak vidíš! Nepodvádím tě! V čem je teda problém?

ALCEST: Nech toho!

CELIMENA: Počkej, když říkáš, že tě podvádím a já říkám, že ne, tak se ti to nelíbí. Když říkáš, že tě podvádím, a já říkám, že ano, tak se ti to taky nelíbí. Tak co by se ti líbilo?

ALCEST: Já nevím!

CELIMENA: Ale to já taky ne.

ALCEST: Já tě miluju!

CELIMENA: Já tě taky miluju.

ALCEST: Tak mi aspoň řekni, že ti můžu věřit.

CELIMENA: Můžeš mi věřit. *(Alcest zavýje)* Ty nevíš co chceš, ale já to taky nevím. Víím, že si přeješ, abych se chovala jinak, než se chovám. Ale to já nebudu dělat. A už vůbec nebudu čekat, až zase přijdeš s nějakým emailem, SMSkou, fotkou a celý ten žárlivý kolotoč začne nanovo. Už mě to nebaví... Já už prostě nechci! Budťo mi věříš a nebo ne. *(Otočí se k odchodu)*

ALCEST: *(zavolá na ni)* Hvězdičko!

CELIMENA: *(otočí se)* Víš co? Jsi naprosto úžasný, ale úplně na hovno – **MD 10**

VÝSTUP 4

Alcest, Celimena, Filint, Elianta

ALCEST: Co je zase?

FILINT: Kde máš notebook a foťák?

ALCEST: Co?

FILINT: Kde máš notebook a foťák?
ALCEST: U sebe v pokoji.
FILINT: Tak pojd' se mnou, dáme ho ke mně na pokoj. Ale rychle, nemáme čas. Přijela policie, řekl jsem jim, že jsi na svahu. Dělej, nebo ti to zabaví!
ALCEST: Ne, to je v pořádku, já nemám co skrývat. Kde jsou?
FILINT: Dva čekají na recepci a jeden to tu prohledává.
ALCEST: Výborně. Jdu za nimi, ať mě nemusí dlouho hledat.
FILINT: Ty nejsi normální...
ALCEST: Třeba mě zavřou a nebudu to muset poslouchat.
FILINT: Co nebudeš muset poslouchat?
ALCEST: Tu písničku.
FILINT: Ty seš idiot...
ALCEST: *(k Celimeně)* promiň, ale já musím.
CELIMENA: Já vím, že musíš.

(Alcest s Filintem odejdou, Celimena se podívá na Eliantu, Elianta provinile skloní hlavu a odejde)

Na tmu prolnout MD 10 do CD 11

PÁTÉ DĚJSTVÍ

VÝSTUP 1

Alcest, Filint

(Každý přichází z jedné strany, potkají se, pozdraví a jdou dál)

ALCEST: Čau!

FILINT: Čau! *(Zarazí se a zastaví Alcesta)* Tak co? Jak to dopadlo?

ALCEST: Výborně, skvěle... Dostal jsem nabídku dva milióny na mimosoudní vyrovnání. Když zakážu další publikaci těch fotek a veřejně ji označím za fotomontáž.

FILINT: Super! Já mělo tebe fakt strach, ani nevíš, jaký mi spadl kámen ze srdce! Pojd', jdeme na panáka. Kamaráde, já jsem si koupil nádhernou pušku!

ALCEST: Pardon? Poslouchal jsi mě vůbec, co jsem ti řekl?

FILINT: Ano, poslouchal jsem tě.

ALCEST: Říkal jsem, že jsem dostal nabídku milión na mimosoudní vyrovnání. Když zakážu další publikaci těch fotek a veřejně ji označím za fotomontáž, naseru si na hlavu a udělám ze sebe úplného idiota. Tohle ti přijde normální?

FILINT: Ano, to je naprosto normální. A myslím, že vzhledem k tvé momentální situaci je to pořád ještě dost dobrá nabídka a měl bys ji přijmout.

ALCEST: Tohle ti přijde v pořádku? Že ti dva grázlové z toho vyváznou?

FILINT: Ti z toho vyváznou tak jako tak, nic si nenamlouvej.

ALCEST: Jestli z toho vyváznou, budu mít důkaz, že v téhle zemi nemá smysl se dovolávat spravedlnosti. A za ten důkaz mi to stojí.

FILINT: Co vůbec chceš? Budeš mít svatej klid, budeš mít prachy...

ALCEST: Ty ses úplně posral, Filinte!

FILINT: Hele, tak se nad tím pojd' úplně v klidu zamyslet. Jsou dvě varianty. První je, že dostaneš ten milión, možná dva nebo při troše šikovnosti a s dobrým právníkem i tři, omluvíš se, trochu si pravda nasereš na hlavu, ale vyšumí to a za půl roku nikdo nebude vědět, o co šlo - anebo druhá varianta, že vyfasuješ dva roky, s dobrým právníkem rok, půjdeš do vězení, nedostaneš žádné

peníze a už si nikdy možná nezafotíš. A co dělá kriminál s citlivýma povahama tvýho typu, to už neřeším vůbec. Tak mi na rovinu řekni, která z těch dvou variant ti přijde malounko, nepatrně, o úplně neviditelný kousíček lepší???

ALCEST: Ty ses zbláznil, Filinte!

FILINT: To nemyslíš vážně.

ALCEST: Já klidně půjdu do vězení, ať to všichni vidí, v jakých sračkách tady žijeme. Zaplatím pokutu milión, dva, tři, přijdou exekutoři, přijdu úplně o všechno mně je to úplně jedno.

FILINT: O všechno... I o Celimenu?

ALCEST: Já pevně věřím, že to ocení.

FILINT: Jdem si dát toho panáka, v base ti whisky nenalijou.

ALCEST: Nejdou, běž sám.

(Každý odejde na jinou stranu)

VÝSTUP 2

Alcest, Celimena, Oront

(Alcest slyší přicházet Oronta se Celimenou a schová se)

ORONT: *(mluví již za scénou a vchází)* Celi, znáš ten vtíp, jak jdou dva sobi po poušti?

CELIMENA: Neznám.

ORONT: Jdou dva sobi po poušti. *(Ticho)* To je všechno. *(Ona se rozesměje, vezme ji do náruče a poté ji dá zpátky na zem)* Co to cítím? *(Přičichne jí ke krku)* Je to to, co jsem cítil před dvěma měsíci?

CELIMENA: Takové malé třpytivé?

ORONT: Ano, takové malé třpytivé.

CELIMENA: Tak to je ono.

ORONT: *(dá si její ruce na hrud')* Cítíš? Mám dvě srdce a obě bijí pro tebe.

CELIMENA: A netluče taky jedno trochu pro tvoji ženu?

ORONT: To je všechno zamrzlé na fjordu. Podívej se za obzor, tam v dálce je...

CELIMENA Copak tam je?

ORONT Tam je takový malý obchůdek, v kterém na tebe čeká nádherný kožíšek z polární lišky.

CELIMENA Ano?

ORONT Ale musí se zkusit...

CELIMENA A kde to je?

ORONT Kousek, přes noc jsme tam... Celimeno, laponečko malá, chtěl bych vědět, jak to je, jak na tom u tebe jsem.

ALCEST: Ano.

CELIMENA: *(překvapeně se otočí)* Ahoj! Jak ti to dopadlo?

ALCEST: To je vedlejší. Jak to dopadne.

CELIMENA: To není vedlejší. Jak to dopadlo?

ALCEST: Jak tohle dopadne? Odpověz mu. Položil ti otázku, tak odpověz, buď slušná.

CELIMENA: Jsem slušná. Prosím tě, nech toho... *(Naznačí mu, ať toho nechá)*

ALCEST: *(šeptá)* Mám mlčet? Nehodí se to?

ORONT: Celimenko...

ALCEST: Vy mlčte a komponujte si nějakou baladu o rampouchu.
(Filint s Eliantou nakouknou do místnosti, ale rychle zase zajdou a jsou vidět za stěnou)

CELIMENA: Prosím tě ovládej se.

ALCEST: *(šeptá)* Chovám se neadekvátně? Měl bych jít na pokoj? Počkat na Tebe? Nebo mám počkat venku?

CELIMENA: Dejte mi oba pokoj, nechte mě, každý z vás moc dobře ví, jak na tom u mě je, tak si snad nemusíme nic vysvětlovat!

VÝSTUP 3

Elianta, Filint, Celimena, Oront, Alcest

CELIMENA: Elianto! Prosím tě, pojd' sem. Oni si tady snad ze mě dělají srandu. S jedním žiju, pro druhého pracuju a oni si to nějak popletli. Prosím tě, řekni jim něco, já už fakt nevím.

ELIANTA: Já si myslím, že si za tuhle situaci můžeš úplně sama. Když hraješ na dvě strany a oběma dáváš naději, tak se nemůžeš divit. Dva lidi, kteří se milují by si neměli dělat věci za zády nebo na truc. V tomhle se k sobě perfektně hodíte. *(Přejde k Filintovi)*

VÝSTUP 4

Všichni

AKAST: *(vpadne s Klitandrem a Arsinoe)* Neradi rušíme, asi řešíte něco soukromého, ale máme takový pocit, že by vás to mohlo zajímat všechny. Ty nás, Celimenko, máš asi jenom za takový ňoumy, neškodný čuráčky, co? No vidíš, a my si říkali, že nás máš ráda, když se na nás pořád takhle culíš. Až nám Arsinoe naznačila, co o nás po firmě povídáš, tak jsem se ti trošku mrknul do mailový schránky. A musím říct, že jsme se nestačili divit.

KLITANDR: Tady to o mě...

AKAST: Počkej! „Jestli by měl někdo dostat padáka, je to Akast, prcek, který se pořád vytahuje, vypadá jako gorila a v jednom kuse se na mě lepí a o ženský dokáže říct jenom, že má pořádný hardware. Intelektuální troglodyt.“ No tohle.

KLITANDR: „Nebo to pako Klitandr, pořád machruje, jak na něho všechny letí, ale při tom je totálně nepoužitelný, trapno samo...“

AKAST: Tohle přečti.

KLITANDR: ...brejlovec...to už není podstatný...

AKAST: A nebojte se, na všechny se dostane „Eliantě se už ani nesměju, té může být člověku jedině líto. Už ji vidím, jak v pětadesáti háčkuje světíčky a šály pro vnuky kamarádek a vzdychá, že ta pravá láska určitě ještě přijde. Jenom nevím, jestli je tak hloupá proto, že je tak hodná, nebo tak hodná, protože je tak hloupá.“

KLITANDR: „Moc se mi líbí, jak se Arsinoe tváří, že pohrdá celým mým životem a přitom je úplně pryč z Alcesta. Ale tak zvrácený vkus, aby do ní šel, snad žádný chlap v téhle sluneční soustavě nemá.“

AKAST: „A nejmíc mě baví Filint. Pokaždé, když má přijet Oront rozešle mail – Viking se blíží, nahodte obleky ze sobí

kůže, o obědové pauze stavíme iglú! A jen co nejvyšší dojede, tak mu leze totálně do zadku a ani chudáček netuší, jak je u toho všem k smíchu.“

KLITANDR: Smějete se, pane řediteli? „Kristepane, já se z toho Oronta zblázním. Na začátku byl docela fajn, ale teď už je to jenom Mr. Biceps, v každé kapse čtyři činky, pořád ukazuje, jak mu svaly hezky cukají, mele o tom, že jsem jeho Laponečka, zve mě na fjord, je to nechutnej mamut, k nevydržení.“ Tak to by byl výběr z korespondence v kostce.

MD 12, nechat celý

ARSINOE: Promiň. Ale škodíš si sama.

ORONT: *(prohlédne si obraz zkázy)* No... Vidím, že si tu žijete až moc dobře. *(Filint chce něco říct.)* Vy mlčte. Říká vám něco pojem právo na ochranu soukromí, pánové? A co vy? Máte to sečtené, paní účetní – nebo snad pane? V pondělí na poradě. *(odejde)*

ARSINOE: Jsem moc rád, že jsem ti mohla otevřít oči. Můžu ti ještě nějak pomoci?

ALCEST: Myslím, že to, že jsme si včera hezky popovídali, rozhodně neznamená, že s vámi chci nějak pravidelně trávit čas. A jestli chcete být každý večer vykopána, když se opilá vnucujete do něčí postele – je to vaše volba. Každopádně vidím, že dokážete okolí zaujmout jenom tím, že nakydáte špínu na někoho dalšího a zneužijete k tomu jiné lidi, a to mi přijde hodně smutné...pane účetní...

(Arsinoe v pláči odejde, vytratí se i Klitandr a Akast)

VÝSTUP 5

Alcest, Celimena, Filint, Elianta

CELIMENA: Tak fajn, tak jsem nejhorší ženská na světě. Jsi rád, že už všichni znají pravdu? Nechtěla jsem, aby to takhle dopadlo. Víím, žeš mi to říkal a prosím tě o odpuštění. A tentokrát si i kleknu, jestli budeš chtít. Odpustíš mi, prosím?

ALCEST: Odpustím ti. Ale musíš, musíš to pochopit jako možnost. Není to žádná tragédie. Je to hnusná, ale může to pro tebe být očišťující. A pro nás dva možnost začít znova.

- CELIMENA: Jak to myslíš znovu? Přece nemůžeme začít úplně od nuly?
- ALCEST: Najdeme si místo, kde budeme jenom my dva.
- CELIMENA: Jak to...jak to myslíš?
- ALCEST: Přestěhujeme se na vesnici, koupíme statek po dědovi, malá vesnička, pár čísel, jenom pole, řeka a nebe, budeme chovat krávy, husy a králíky, založíme si vlastní farmu, budeme soběstační, budeš doma, nebudeš pracovat, jen se budeš starat o dům, budeme mít děti, budeme je učit doma, nebudeme mít ani televizi, zapomeneme na všechny firmy a agentury, budeme žít sami, spolu, pro sebe, budeme konečně naprosto šťastní, nic a nikdo už se nepostaví mezi nás....
- CELIMENA: **Když začne Celimena odmítavě mluvit – CD 13**To se jim radši všem teď půjdu omluvit, nemůžu se přece zahrabat někde na vesnici, není mi padesát. Promiň. *(Odejde. Alcest zůstane sám. Elianta a Filint se políbí. Prší dál.)*
- Na úplné zhasnutí prolnout do MD 14**
- Po druhé děkovačce pustit CD 15**

KONEC